

Trupul unitar al lui Hristos

Text de memorat:

¹¹„Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători, ¹²pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos,” (Efeseni 4:11,12)

Sabat după-amiază

Una dintre fabulele lui Esop poartă titlul „Burta și picioarele” și se poate rezuma așa: Burta și picioarele se certau care are o importanță mai mare. Cum picioarele tot spuneau că sunt atât de puternice încât puteau să care și stomacul, acesta a răspuns: „Dar, dragile mele prietene, dacă nu aș consuma mâncare deloc, nu ați putea să cărați nimic.”

Pavel însă a folosit trupul omenesc pentru a demonstra o idee spirituală. Pentru el, trupul omenesc – și biserica în calitate de trup al lui Hristos – este alcătuit din diferite părți cu diferite capacități, care trebuie să colaboreze pentru ca trupul să fie sănătos. În Efeseni 4:1-16, Pavel reia metafora trupului, folosită atât de eficient anterior (Romani 12:3-8; 1 Corinteni 12:12-31). Hristos este acum Capul trupului, satisfăcând nevoia trupului de oameni „talentați”, care să aibă un aport la unitatea trupului, fiecare parte – fiecare membru al bisericii – contribuind cu abilitățile sale la întreg.

Imaginea unui trup sănătos, întreg ne ajută să înțelegem scopul lui Dumnezeu pentru noi: să fim parte dintr-o biserică roditoare unită în Hristos.

Duminică, 6 august

Unitatea Duhului

1. Citește Efeseni 4:1-16. Cum îi încurajează Pavel pe credincioși să cultive unitatea bisericii?

Efeseni 4:1-16

1. Vă sfătuiesc, dar, eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o,
2. cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste
3. și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii.

4. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre.
5. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.
6. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.
7. Dar fiecare din noi harul i-a fost dat după măsura darului lui Hristos.
8. De aceea este zis: „S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.”
9. Și acest: „S-a suit” ce înseamnă decât că înainte Se coborâse în părțile mai de jos ale pământului?
10. Cel ce S-a coborât este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile ca să umple toate lucrurile.
11. Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători,
12. pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos,
13. până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos;
14. ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire;
15. ci, credincioși adevărului, în dragoste, să creștem în toate privințele, ca să ajungem la Cel ce este Capul, Hristos.
16. Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei, și se zidește în dragoste.

Pavel începe a doua jumătate a Epistolei către efeseni (capitolele 4 – 6) cu o chemare emoționantă la unitate, dar în două părți. În prima (Efeseni 4:1-6) le cere credincioșilor să cultive „unirea Duhului”, manifestând virtuți care clădesc unitatea (4:1-3) – apel pe care îl întărește cu o listă poetică de șapte singularități (4:4-6). În a doua parte (Efeseni 4:7-16), Pavel Îl identifică pe Isus cel biruitor și înălțat drept sursa harului pentru oameni, ce duce la răspândirea Evangheliei (4:7-10), și descrie cum ei, împreună cu toți membrii bisericii, contribuie la sănătatea, creșterea și unitatea trupului lui Hristos (4:11-16).

La începutul capitolului, Pavel îi invită pe creștini: „Să umblați demni de chemarea cu care sunteți chemați” (4:1, BTF). A folosit verbul „a umbla” în sensul figurat, de „a se comporta” sau „a trăi” (vezi 2:10; 5:8,15). Când face referire la chemarea lor, Pavel are în vedere chemarea credinței creștine (1:18; 2:4-6,13). Pavel îi îndeamnă pe credincioși să aibă

un comportament care să favorizeze unitatea, care reflectă planul suprem al lui Dumnezeu (4:9,10). Face apel la manifestarea de virtuți care duc la unitate (4:1-3), precum: smerenia, blândețea și răbdarea.

Pavel explică în altă parte termenul *smerenie* din Efeseni 4:2, prin ideea ca „fiecare să privească pe altul mai presus de el însuși” (Filipeni 2:3). Prin urmare, smerenia poate fi înțeleasă nu ca o trăsătură negativă, ca dispreț de sine (vezi Coloseni 2:18,23), ci ca trăsătură pozitivă, ca aprecierea și slujirea altora. *Blândețea* poate fi explicată drept „calitatea de a nu fi prea marcat de senzația importanței de sine” și înseamnă și „amabilitate, considerație, sfială” (*Greek-English Lexicon...*, Frederick Danker [ed.], 2000, p. 861). În sfârșit, *răbdarea* (sau *îndelunga răbdare*) înseamnă a fi capabil să faci față greutăților, încercărilor. Prin urmare, aceste calități se concentrează în jurul temei lepădării de sine și a concentrării, în schimb, pe valoarea altora.

Smerenie, blândețe, răbdare. Gândește-te cum ar contribui aceste atribute la unitatea noastră ca popor. Cum învățăm să cultivăm aceste virtuți?

Luni, 7 august

Împreună ca unul singur în Singurul

2. Care sunt cele șapte singularități menționate de Pavel în sprijinul unității bisericii? Ce vrea să demonstreze prin această listă? Efeseni 4:4-6

Efeseni 4:4-6

4. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre.
5. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.
6. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.

Lista lui Pavel începe cu două singularități: „Este un singur trup” (referindu-se la biserică drept trupul lui Hristos, 4:12,16; 1:23; 5:23,29,30) și „un singur Duh” (4:4). Al treilea element este „o singură nădejde a chemării voastre” (4:4; compară cu 4:1). Urmează altele trei: „un singur Domn” (o trimitere la Hristos), „o singură credință” (conținutul a ceea ce cred creștinii, Efeseni 4:13; Coloseni 1:23; 2:7; Galateni 1:23; 1 Timotei 4:1,6) și „un singur botez” (compară cu Efeseni 5:26). Pasajul se încheie cu o amplă descriere a lui Dumnezeu ca „singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți” (4:6).

Ce comunică Pavel prin această descriere poetică a lui Dumnezeu Tatăl? Întrucât este „Tată al tuturor”, Dumnezeu este Creatorul. Restul frazei descrie cum, după crearea lumii, Dumnezeu Se raportează la „toate lucrurile”, la tot ce a creat. Pavel nu cochetează cu erezia panteismului (care identifică natura cu Dumnezeu) sau a panenteismului (care afirmă că lumea este inclusă în ființa lui Dumnezeu, deși nu ocupă toată acea ființă). În schimb, Pavel proclamă transcendența („care este mai presus de toți”) și imanența lui Dumnezeu („care este în toți”).

De notat două idei despre unitatea bisericii (4:1-6):

- (1) Unitatea este un fapt spiritual, înrădăcinat în aceste șapte elemente singulare, o realitate ce merită apreciată (4:4-6).
- (2) Această unitate necesită zelul nostru pentru a o alimenta și a o face să crească (4:3). Vom avea adeseori motive să plângem din cauza eșecurilor noastre în realizarea acestei unități. Cu toate acestea, oricare ar fi eșecurile noastre, ar trebui să ne bucurăm de lucrarea lui Dumnezeu prin Hristos de unificare a bisericii, savurând realitatea teologică a unirii Duhului (4:3). Astfel vom avea puterea să ne întoarcem la truda în vederea acestei uniri, dar cu o convingere nouă că făcând lucrul acesta îndeplinim lucrarea lui Dumnezeu.

Citește din nou Efeseni 4:4-6.

Efeseni 4:4-6

4. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre.
5. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez.
6. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.

Cum te face să te simți? Cum ar trebui să te faci să te simți, știind ce spune despre unitatea noastră în Dumnezeu și cu Dumnezeu prin Hristos?

Marți, 8 august

Hristos, Dăătorul darurilor

3. Citește Efeseni 4:7-10. Despre ce este vorba aici și ce vrea Pavel să transmită în aceste versete?

Efeseni 4:7-10

7. Dar fiecăruia din noi harul i-a fost dat după măsura darului lui Hristos.
8. De aceea este zis: „S-a suit sus, a luat robia roabă și a dat daruri oamenilor.”

9. Și acest: „S-a suit” ce înseamnă decât că înainte Se coborâse în părțile mai de jos ale pământului?

10. Cel ce S-a coborât este același cu Cel ce S-a suit mai presus de toate cerurile ca să umple toate lucrurile.

Pavel a citat aici versetul 18 din Psalmul 68: „Te-ai suit pe înălțime, ai luat prinși de război, ai luat în dar oameni; cei răzvrățiți vor locui și ei lângă Domnul Dumnezeu.” Aici este descris Domnul, Yahweh, ca un general cuceritor care, după ce și-a înfrânt vrăjmașii, a urcat dealul pe care este construită capitala sa, cu robii de război în suita lui (vezi Psalmii 68:1,2). Apoi primește tribut („ai luat în dar”) de la dușmanii cucerțiți (de remarcat faptul că Pavel transformă această imagine în Hristos cel înălțat care „a dat daruri”, pe baza contextului mai larg al psalmului, vezi Psalmii 68:35).

Dacă urmărim ordinea din Psalmul 68:18, *suirea* – înălțarea lui Hristos la cer (Efeseni 1:21-23) – apare prima, urmată de *coborâre*, în care Isus cel înviat și înălțat oferă daruri și umple toate lucrurile. (Din versiunile românești ale Bibliei, doar VBRC și BINT nu precizează, în Efeseni 4:9, care dintre acțiuni, *suirea* sau *coborârea*, s-a produs prima. În toate celelalte, *suirea* este menționată prima, dar se precizează că înaintea ei a avut loc *coborârea* – n.r.)

Acesta este modul lui Pavel de a descrie revărsarea Duhului Sfânt în ziua Cincizecimii (vezi Faptele 2). Această perspectivă este confirmată de Efeseni 4:11,12, care identifică *darurile* oferite de Isus cel înălțat ca *darurile* Duhului.

„Hristos s-a ridicat, a luat robia roabă și le-a dat daruri oamenilor. Care a fost efectul când, după înălțarea lui Hristos, Duhul a venit pe pământ cum a fost promis, ca un vânt care sufla cu putere, umplând întregul loc în care erau adunați ucenicii? Mii de oameni au fost convertiți într-o zi” (Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, p. 158).

Oricât de profunde ar fi aceste câteva versete din Efeseni, cum învățăm să găsim alinare în ceea ce ne arată că a făcut și va face Hristos pentru noi, în special când va împlini „totul în toți” (Efeseni 1:23)?

Darurile lui Isus cel înălțat

4. Pornind de la Psalmii 68:18, Pavel Îl descrie pe Isus cel înviat, înălțat și biruitor oferind daruri poporului Său de pe înălțimi. Ce „daruri” oferă Isus cel înălțat și cu ce scop? Efeseni 4:11-13

Psalmii 68:18

18. Te-ai suit pe înălțime, ai luat prinși de război, ai luat în dar oameni; cei răzvrățiți vor locui și ei lângă Domnul Dumnezeu.

Efeseni 4:11-13

11. Și El a dat pe unii apostoli; pe alții, proroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători,
12. pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos,
13. până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos;

Pavel identifică patru categorii de oameni care primesc daruri din vistieria de comori a lui Isus cel înălțat: (1) apostolii; (2) profeții; (3) evangheliștii; (4) păstori și învățători (structura sintagmei grecești sugerează că aceștia sunt o singură categorie). Hristos le oferă aceste daruri pentru a îndeplini o lucrare importantă: „pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos” (4:12) și „până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos” (4:13).

Acest ultim element a avut o importanță specială pentru primii adventiști, care cântăreau darurile spirituale ale lui Ellen G. White. Confirmă Scriptura funcționarea darului profeției în biserică numai în vremea apostolilor? Sau darul continuă până la revenirea lui Hristos? Primii adventiști au găsit răspunsul în Efeseni 4:13 și l-au împărtășit printr-o ilustrație despre un căpitan de vas care trebuia să urmeze instrucțiunile primite pentru o croazieră. Pe când vasul se apropia de port, căpitanul a descoperit că instrucțiunile îl informau că un cârmaci avea să vină la bord să îl ajute să conducă nava. Pentru a asculta de indicațiile inițiale, trebuia să îi permită cârmaciului să urce la bord și să urmeze ghidarea oferită de el. „Cine ține seama de manualul original de instrucțiuni? Cei care îl resping pe cârmaci sau cei care îl primesc așa cum îi instruieste manualul? Judecați voi” (Uriah Smith, „Do We Discard the Bible...?”, în *Review and Herald*, 13 ianuarie 1863, p. 52).

Ar trebui să fim atenți atunci când îi identificăm pe „păstori” (sau „pastori”), pe „învățători” și pe „evangheliști”, pentru că ne gândim la aceste funcții în contextul și vremurile noastre. Din câte ne putem da seama, în zilele lui Pavel toți aceștia erau lideri laici care slujeau bisericilor din Efes (vezi 1 Petru 2:9; Faptele 2:46; 12:12).

Citește Isaia 5:4. Gândește-te la acest verset în contextul a ceea ce ne-a oferit Dumnezeu prin lucrarea lui Ellen G. White. Cum se aplică?

Isaia 5:4 Ce aș mai fi putut face viei Mele, și nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă așteptam să facă struguri buni?

Joi, 10 august

Creșterea în Hristos

5. Ce pericole amenință maturitatea bisericii care se aseamănă cu Hristos? Efeseni 4:14

Efeseni 4:14

14. ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire;

Pavel redă un mediu nu deosebit de al nostru, în care diferite idei, precum „orice vânt de învățătură” și „mijloacele de amăgire” se strecoară printre credincioși. El folosește trei seturi de imagini pentru a descrie pericolele teologiei rătăcite: (1) imaturitatea copilăriei: „ca să nu mai fim copii”; (2) pericolul largului mărilor: „plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură”; (3) înșelarea de către oameni vicleni care, asemenea scamatorilor, practică prestidigitația. Pavel folosește la figurat cuvântul grecesc *kubeia* („jocul cu zaruri”) cu sensul de „șiretenie” sau „viclenie”.

Pavel crede că dezbinarea este un semn important al rătăcirii. Ceea ce hrănește și întărește trupul și îl ține laolaltă este ceva bun, iar ceea ce îl slăbește și îl dezbină este ceva rău. Renunțând la învățăturile care divizează și adoptându-le pe cele ale unor învățători încercați și demni de încredere (Efeseni 4:11) creștinii vor avansa spre adevărata maturitate creștină și vor juca roluri eficiente în trupul lui Hristos (4:12,13; compară cu 4:15,16).

6. În ce fel o biserică sănătoasă funcționează ca un trup sănătos?

În Efeseni 4:1-16, Pavel apără unitatea bisericii și face apel la destinatarii săi să o apere în mod activ. Deși este o certitudine teologică

(4:4-6), unitatea necesită muncă asiduă (4:3). Un mod prin care putem clădi unitatea este să fim „părți” active ale trupului lui Hristos (4:7-16). Fiecare dintre noi este o parte a trupului și ar trebui să contribuie la sănătatea și creșterea lui (4:7,16). De asemenea, ar trebui ca toți să beneficiem de pe urma activității apostolilor, a profeților, a evangheliștilor și a pastorilor-învățători (4:11). Aceștia, asemenea ligamentelor, tendoanelor și fiecărei încheieturi (4:16), au o funcție de unificare, ajutându-ne să ne maturizăm împreună în Hristos, care este capul trupului (4:13,15).

Ce curenți de învățătură bat în biserica ta astăzi și cum le putem ține piept cu fermitate? Fii pregătit să răspunzi în grupă în Sabat.

Vineri, 11 august

Un gând de încheiere

Traducerea Efeseni 4:9 – Unele traduceri (toate din limba română, cu excepția BINT și VBRC, n.r.) indică faptul că, înainte de *suire*, s-a produs *coborârea*. Alte traduceri respectă textul grecesc, lăsând neprecizat momentul suirii și coborârii (BINT: „Dar ce altceva înseamnă *a urcat* dacă nu și că a coborât în părțile cele mai de jos ale pământului?”) – ceea ce permite perspectiva din studiul de marți, cum că ar trebui urmată ordinea din Psalmii 68:18, înălțarea lui Hristos la cer (suirea) fiind cea care se produce prima, urmată de coborârea în Duhul.

Luarea robiei roabă – Citând Psalmii 68:18 din Vechiul Testament grecesc (Septuaginta), Pavel folosește în Efeseni 4:8 o expresie tradusă literal „a luat robia roabă”, dar care mai poate însemna și „a luat prizonieri/robi” (BINT este singura versiune în limba română care redă această traducere: „Urcând pe înălțime a luat robi și a dat daruri oamenilor”, n.r.). Adventiștii au înțeles că este vorba de Hristos, care, la înviere, i-a dus în cer pe cei înviați odată cu El (Matei 27:51-53). Aceștia ar reprezenta o „pârgă”, primele roade ale celor răscumpărați, pe care îi aduce Tatălui la întoarcerea Lui în curțile cerești (vezi *Comentariul Biblic AZȘ*, vol. 6, p. 1022; *Hristos, Lumina lumii*, p. 834, vezi și p. 785, 786). O altă variantă ar fi ca, în concordanță cu Coloseni 2:14, pasajul să fie interpretat ca un tablou al victoriei lui Hristos asupra vrăjmașilor Săi – Satana și îngerii lui răi –, descriși ca prizonieri/robi învinși.

Studiu zilnic

Biblia: Psalmii 85 – 91;

1. Ce merge înaintea și pe urmele pașilor lui Dumnezeu?
2. Ce Îi cerea David Domnului să facă pentru ca vrăjmașii lui să vadă și să rămână de rușine?
3. Cum sunt o mie de ani înaintea lui Dumnezeu? (Două răspunsuri.)
4. Cine zice despre Domnul: „El este locul meu de scăpare și cetățuia mea”?

Ellen G. White, Rugăciunea, capitolul 29 (ultimele 16 paragrafe)

5. Ce se întâmplă celui care doar se roagă, nefăcând nimic altceva?